

СЦЕНАРІЙ ВИХОВНОЇ ГОДИНИ

«І було слово, і було писане, і було своє»

ВІДЕОРОЛИК «Україна починається з тебе»

Сходяться учасники дійства в процесі перегляду

1. І найперше було слово...
2. І розмовляли квіти
3. і цвів мак... **УКРАЇНОЮ (разом)**
4. І йшли віки...
5. І були українці...
6. І створилося слово українське...
1. І сталося так:
2. То сказало собі слово по-своєму ... і благословилося.
3. І прилітали птиці
4. І вродилася калина...
5. І було солодко і було гірко...
6. І стало все називатися ... і земля, і матір, і вітчизна **ПО ВКРАЇНСЬКОМУ (разом)**
1. І відкрилось тоді, що є друзі і вороги...
2. І заблищали зброя і мундири, копійчані гроші і колючий дріт
3. І йшли дощі і випадали сніги...
4. і сталося ворогування між словами українськими...
5. і вчули се зрадники, бо народилися вже.
6. І цвяхували його...І голос точили його...Та рече нині наше слово: Живе єсьм!

Разом: І було слово...І було писане...І було своє...

1. Слово – Бог... Так пречисто і ясно.
Бог – це слово у кожному з нас.
 2. Хай літа осипаються рясно,
Для людини – неміряний час.
 3. Невблаганно складає покоси
Невблаганна до тебе колись...
Але все, все настільки відносно –
Тільки слова в собі доторкнись.
 4. Доторкнись. І наблизиться завтра
І минуле відкриє віки.
 5. І не треба, щоб випала карта
Із чиєїсь там диво-руки...
 6. І відступлять думки пересічні,
І тривога піде в небуття.
Дві вершини є **СЛОВО І ВІЧНІСТЬ (разом)**
І ДОРОГА МІЖ НИМИ ЖИТТЯ (Разом).
-

1. Слово, як пісню, дарує синам своїм мати,
Щоби його перенесли від роду до роду.
 2. Слово дано, щоб рабові людиною стати,
Слово – найвища прикмета і слава народу.
 3. В слові воскресне і житиме пам'ять вовіки,
Щоб зберегли, не згубили і наші нащадки.
 4. Знаєм, хто ми!
 5. Хто батьки і діди наші звідки...
 6. Буйні в звитязі, ми кривди умієм прощати!
-

1. Вклонюся слову, бо воно – Початок.
Вклонюся слову, бо воно й – кінець.

Мій древній предок, але й мій нащадок,
Тяжкий мій хрест і зоряний вінець.

2. Вклонюся слову, бо воно – ті крила,
Що піднімають душу в небеса.
Коли, здається, й жити вже несила,
Воно рятує, бо воно – Краса!
3. Вклоняюсь слову, бо це пісня мами,
І голос прадіда, мов джерело в руці.
Повторене мільйонними вустами,
Воно не дасть зійти на манівці.
4. Вклоняюсь слову, бо воно – зернина.
Що проростає крізь віків пітьму,
Із мови починається Україна
Тож тричі уклоняюся йому!!!

(Кланяються і виходять)

ВИКЛАДАЧІ: *(діалог)на фоні мелодії « Квітка – весна»*

КУРАТОР: Багатий листопад на різноманітні дати та події,що дають можливість кожному небайдужому українцю щиро і без пафосу поцікавитися мовною та освітньою ситуацією в Україні. Перше, що мене сьогодні вражає, це те, що виявляється мова на нашій планеті з'явилася більше двох мільйонів років тому. Цікаво, що нині на Землі існує близько 6 тисяч мов, але мало не щотижня, на жаль,вимирає якась мова і за прогнозами вчених до 2100 року переважна більшість з них не доживе. А через сотню років залишиться на землі всього кількасот, а потім і кількадесят мов. Що ВИ як мовник, Наталіє Володимирівно, можете сказати з цього приводу???

ВИКЛАДАЧ – СЛОВЕСНИК: Так, дорога колего, на жаль, цілковито захищеними на нашій планеті можна вважати лишень 300 мов, а інші очевидно дуже швидко вийдуть з ужитку протягом століття. Шанс вижити мають лише мови добре внормовані, багатофункціональні і щонайважливіше ті, які поважаються і цінуються людьми, що ними говорять бо ще в минулому столітті Баскійський поет написав: **«Мова зникає не тому, що**

її не вивчають чужинці, а тому, що нею не розмовляють ті, хто її знає»

Я думаю, що наша сьогоднішня виховна година є свідченням пошанування рідної мови.

КУРАТОР: Наталіє Володимирівно, я – математик, мої вихованці – майбутні спеціалісти енергетичної галузі, у залі чимало майбутніх спеціалістів технічної, будівельної та аграрної галузей. У кожного з них різне ставлення до мови, до її законів, тобто наша мовна свідомість дуже різниться, правда ж?

СЛОВЕСНИК: Так вважають і науковці, але не від сфери діяльності це залежить. Мовознавці стверджують, що на нульовому рівні мовної свідомості – людина не помічає мови взагалі. На низькому рівні – сприймає мову, як щось неважливе, третьорядне і жодної цінності в ній не вбачає.

КУРАТОР: Мені дуже хочеться вірити, що у цій залі таких людей нема.

СЛОВЕСНИК: На середньому рівні мовної свідомості людина сприймає мову як об'єкт роздумів і аналізу, а на високому рівні мовою володіють активно, дуже зацікавлено та відповідально.

КУРАТОР: Не менш цікавим для мене стало соціологічне опитування «Мовний баланс України». Виявилось, що актуальність мовного питання респонденти оцінили так:

- * Це невідкладна проблема, яку треба негайно розв'язувати – 20, 4 %;
- * Мовне питання розв'язувати треба, але з цим можна почекати 20,4%;
- * Мовне питання неактуальне, кожен і так говорить тією мовою, якою хоче – 26, 2%;
- * Мовної проблеми взагалі не існує, а все це спекуляція політиків – 25, 9%;
- * Важко сказати – 7.2 % .

Серед 30 найгостріших проблем, які стоять перед Україною, питання захисту рідної мови посіло 24 місце, а російської – 26 місце. Як Ви, Наталіє Володимирівно, прокоментуєте таку статистику?

СЛОВЕСНИК: Мій комплімент Вашій обізнаності, Ольго Петрівно, але за кожною названою Вами цифрою криється прикра правда, яка полягає в тому, що у свідомості наших сучасників панує не просто байдужість, а й скепсис, навіть зневага до мови, мовний нігілізм. Бо ми не бажаємо удосконалювати свій словник, не читаємо, не дбаємо про чистоту мови, позбуваючись суржику, засилля чужомовних слів, слів паразитів, вульгаризмів та зайвих слів у мовленні. Не дбаємо про логіку свого мовлення, про змістовність та виразність, не вивчаємо правил правопису та вимови. І все це дає мені право, як філологу, застерегти усіх про загрозу, що нависла над нашою мовою в умовах глобалізації III тисячоліття.

КУРАТОР: Трохи песимістичною вийшла наша з Вами розмова. Висновок після якої один: ПУСТИТИ РОЗВИТОК РІДНОЇ МОВИ НА САМОПЛИВ ОЗНАЧАЄ ВТРАТИТИ ЇЇ В МАЙБУТНЬОМУ.

СЛОВЕСНИК: Так, Ольго Петрівно, але наша з Вами співпраця додає великого оптимізму, бо кожен українець мусить зібрати усе тепло рідної мови у снопи могутніх гарячих променів людяності, переламати їх через свою індивідуальність, щоб засяяла мова різнобарвним невмирущим сяйвом!

Думаю, що Ви і всі присутні погоджуєтесь зі мною.

КУРАТОР: Погоджуюсь, тому що наш найголовніший громадянський обов'язок зберегти рідну мову і передати її нащадкам!!!

ЧИТЦІ:

1. На світі мов є різних так багато,
Що і лічити, певно, їх не слід.
І кожна вміє душу напувати
І відкривати неповторний світ.

2. Для мене ж ти найкраща – українська!
Це твій вогонь у жилах моїх б'є!
Усе в тобі тепер уже своє...
Ти джерело, що стомленому війську
В поході спрагу втамувати дає.
3. В поході спрагу втамувати дає,
Із глибини прадавньої криниці...
Із неї мій народ наснагу п'є,
І життєдайно молодиться.
4. Нема ніде ласкавішої мови, -
Усю планету, хочеш, обійди!
І не знайти вагомішого слова
У дні печалі, радості біди...
5. Як зір у небі – стільки в світі див.
Вона ж з усіх творінь – найбільше диво:
Лиш той в житті і мудрий, і щасливий,
Хто засіва безмежжя твоїх нив!!!
6. Творіння Боже – вічне і красиве.
Ідуть віки, а мова – молода.
Глибінь річок у ній, родючі ниви,
І ревний жаль, і радість, і біда...
1. Народ і мова – вічні і величні –
В дзвінкому святі, у тяжій борні.
Стікала болем в слові Україна
І воскресала у буремні дні

КОЗАКИ:

1. Хіба ти українець, як у тебе
В умі лише багатство, а не дух?
2. Тобі вже й мови рідної не треба
Забув ти звичаї, звитягу й потиск рук!
3. Чому, хоч знаєш, злий ти до нестями?...

4. Чому, хоч знаєш, змучений украй?...

5. Бо не співаю пісні з колисками...

І не співав з Марусею Чурай...

Не припадав душею до калини,

Не чув зітхання рідної землі...

Байдужим був до долі України,

Коли їй душу ранили жалі.

1. Вона ж як мати горнеться до тебе,

А ти четверту заповідь забув.

2. І ні землі, ні батьківського неба –

Ти в совісті на сповіді не був... Хіба ти українець???

- Українці ми!!! Нащадки козаків і добрих господарів на землі.

- Гей, браття, а наші предки українці колись написали такого листа Турецькому султану, що й до нині їхнє писання пам'ятають і в нас, і в Туреччині. А давайте і ми оберемо нині собі писаря і запишемо та засвідчимо свій український статус, щоб навіки! Щоб на європейську перспективу, бо ж ми – українці!?

- А давайте за писаря оберемо Тараса Драгана, бо в нього прізвище козацьке і високий бал з української мови.

- Добре, браття, хай буде Тарас за писаря, але мову нашу ми всі шануємо, бо ж ми – українці!!!

- Так! Ми українці Я – українець, Ти – українець, і це чи не єдине, чого ми не годні один одному пробачити. (Файно – Записав?)

- Кожна людина іншій людині – трохи українець...

- Українець, хлопці, ворогові не побажає, друзів не порадить бути українцем, а сам...сам ним лишається, через це і вважають, що він хитрий.. (Файно сказав – варто записати)

- Ой, кажуть не знав Бог, як чоловіка покарати, та й створив його українцем...

- Запиши: дайте українцеві кавальчик сала...і він матиме точку опори!!!

(Правда свята)

- А ніхто так художньо сала не наріже, як українець...

- Чули, хлопці, зустрілися два українці... Один чорношкірий, ну дуже чорнобровий...А другий не по нашому балакає...(І це про нас!)

- Так, так, повна Україна українців, але всі – іншомовні.

- Що не українець – то зять, шо не українка – то невістка... Усе життя в приймах. (В приймах – не в наймах! Пиши, брате)

- Затягне українець якої пісні сумної, та й заплаче, якби кажуть сто гам не випив, від обезводнення організму помер би...

- Хто таке каже? (не пиши!!!)

- Та то я так отаманові батькові Крисаку казав...прийшлося дозу зменшити...

- А прикурить українець – хата згорить...Уже й жінку міняв – не помагає.

- Щоби з нами, браття, сталося, якби мати за нас українців не молилася...

- Ой, браття, любить Бог українця, але не признається!!! А ми ще слава Богу не перевелися, мови не забули, пісень співаємо, а значить жити будемо ще віками

- Ой здолали б українця вороги, якби жінка фартушком не відігнула.

- Про що записуємо року 2013 від Різдва Христового!

- І що ти там, Тарасе, написав?

ЛИСТ

МИ СЛАВЕТНЕ ПАРУБОТСТВО З БОРЩІВСЬКОГО КРАЮ
ШЛЕМ ПРИВІТ НА РІДНІЙ МОВІ – ВІД КРАЮ Й ДО КРАЮ!!!

ЛЮБИМ ПІСНЮ, ЛЮБИМ ГУМОР І САЛО В ПАТЕЛЬНІ
МИ ВЕСЕЛІ І ДОТЕПНІ, СТАРАННІ Й РЕТЕЛЬНІ!!!

БО В УСЬОМУ СВІТІ,БРАТТЯ, МИ ТАКИ НАЙКРАЩІ -
МУДРІ, ЩИРІ, ГОНОРОВІ, ДОБРІ Й РОБОТЯЩІ!!!

БО ВКРАЇНЦІ – ЛЮДИ СЛАВНІ, ЩЕДРІ ТА ГОСТИННІ
ПРО ТАЛАНТИ УКРАЇНЦІВ ЗНАЮТЬ ВСЮДИ НИНІ.

ТОЖ ЧЕКАЄМ ПРОПОЗИЦІЙ НА ВСЯКУ РОБОТУ –
БО ПРАЦЮЄМ ЛИШ ТОДІ, ЯК МАЄМ ОХОТУ!!!

ХОЧЕМ ДОБРЕ ЗАРОБЛЯТИ, У РОЗКОШІ ЖИТИ,
АЛЕ ТАК ШОБИ НАСПРАВДІ НІЧО НЕ РОБИТИ!!!

БО ТАКИЙ СЛАВЕТНИЙ НАРІД, ЯК МИ УКРАЇНЦІ
ЩЕ В ІСТОРІЇ ЗАСЯЄМ НА КОЖНІЙ СТОРІНЦІ!!!

НАС,БРАТИ, В УСЬОМУ СВІТІ БУДУТЬ ШАНУВАТИ
БУДЕ НАША МОВА ЖИТИ, БУДЕ ПРОЦВІТАТИ!!!

МИ СЬОГОДНІ ВЕЛИЧАЄМ СВОЮ РІДНУ МОВУ,
ЩО СКЛАДАЄ НАШУ СУТНІСТЬ І ЖИТТЯ ОСНОВУ!!!

ХАЙ ВКРАЇНСЬКОЮ ГОВОРЯТЬ В КОЖНІЙ НАШІЙ ХАТІ!!!
БУДЕМ МИ ТОДІ ЩАСЛИВІ, РАДІСНІ Й БАГАТІ!!!

- Надішлемо свого листа на Вільнюський саміт, хай нас вивчають добрі
люди з Європи і хай приймають у своє коло, яко мудрих і дотепних людей!!!

Слава Україні!!! Героям її слава!!!

Відеоролик «Як переслідували укр. мову 100 років

ФІНАЛ *(пісня про мову)*
